

งานมหกรรมคุณภาพ (QUALITY CONFERENCE) ครั้งที่ 31

คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

วันศุกร์ที่ 30 สิงหาคม 2567

บูรณาการกระบวนการทำงานด้วยมิติคุณภาพ
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน...สู่การเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม

โชคชะตา...นำพามาให้เป็น “นางฟ้า” บนดิน

นางสาวสุภาวดี จูเภา

หน่วยประสานด้านการรักษาพยาบาลระบบพิเศษ (SDNC) งานการสนับสนุนการรักษา

“นางฟ้า” เมื่อได้ยินคำนี้หลายคนคงนึกถึงภาพเทพธิดาซึ่งอยู่บนสวรรค์ ใส่ชุดสีขาวมีปีก หรือบ้างก็ให้คำนิยามนางฟ้า คือประภาคารแห่งแสง และพลังอำนาจที่เชื่อมโยงกับสิ่งสูงสุด กระจายลำแสงและพลังทางจิตวิญญาณ ความรัก ความสงบ ความสุข อาชีพของฉันทายบางคนก็เรียกว่านางฟ้าชุดขาว แต่สำหรับตัวฉันทายนางฟ้าในตัวฉันทายคือการที่ฉันทายดูแลผู้ป่วยของฉันทายได้อย่างสมบูรณ์จนถึงในวาระสุดท้ายให้จากไปอย่างสงบนั่นเอง

ความภูมิใจว่าช่วงหนึ่งของฉันทายชีวิตการทำงานฉันทายเคยเป็นพยาบาลในแผนกหอผู้ป่วยในซึ่งหอผู้ป่วยนั้น ฉันทายงานดูแลผู้ป่วยศัลยกรรมต่างๆทุกระบบเช่น ระบบประสาทและสมอง ระบบทางเดินหายใจ ระบบการไหลเวียนของโลหิต ระบบหัวใจ ระบบทางเดินอาหาร ระบบไขสันหลัง ระบบศัลยกรรมและกระดูก รวมไปถึงการดูแลผู้ป่วยทางด้านโรคมะเร็ง และการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย ทำให้ฉันทายพบเจอความจริงของชีวิตหลายๆอย่างของชีวิต ซึ่งตลอดเวลาทุกๆคนที่อยู่รอบตัวฉันทายก็พบเจอทั้งเกิด แก่ เจ็บตาย แต่หอผู้ป่วยที่ฉันทายอยู่นั้นพบเจอ ความเจ็บและความตายอยู่เสมอๆ จนบางคนอาจจะคิดว่าอาชีพของฉันทายนั้นน่าเศร้า แต่เราไม่เคยมองข้ามหน้าที่ที่จะช่วยดูแล บรรเทาอาการเจ็บปวดและทุกข์ทรมานของผู้ป่วย พวกเราเหล่าพยาบาลทั้งหลายถึงแม้จะมาจากต่างสถาบันการศึกษา มาจากพื้นฐานครอบครัวที่ต่างกัน แต่การทำหน้าที่พยาบาลนั้นยิ่งใหญ่และสำคัญมากด้วยความปรารถนาให้ผู้ป่วยทุกคนได้มีความสุขสบายมากขึ้นจนกระทั่งหายป่วย ฟ้นฟูร่างกายและกลับไปใช้ชีวิตเหมือนปกติ และแม้แต่ผู้ป่วยบางรายที่ไม่มีโอกาสได้กลับบ้านเพราะต้องจากไปอย่างไม่มีวันหวนกลับมาได้ ฉันทายและเพื่อนๆร่วมวิชาชีพก็พยายามทำหน้าที่ ที่จะช่วยบรรเทาความเจ็บป่วยของร่างกายและจิตใจ อยู่รอคอยส่งผู้ป่วยเหล่านั้นจากไปอย่างสงบในวาระสุดท้ายของชีวิต ฉันทายรู้สึกได้ถึง ความมุ่งมั่นในหน้าที่ความรับผิดชอบ และจิตใจที่มีเมตตาต่อการจากไปของผู้ป่วยว่าฉันทายได้ทำทุกอย่างดีที่สุดแล้ว

ก่อนจะได้มีโอกาสสัมภาษณ์คำว่านางฟ้านั้น ตอนฉันทายเรียนก่อนจบมัธยมเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทุกคนต่างมีความฝันต่างๆ ส่วนฉันทายนั้นก็มีความฝันหลายอย่าง วิชาชีพการพยาบาลไม่ได้เป็นหนึ่งในฝันของฉันทาย แต่อาจจะเป็นโชคชะตา หรือพระเจ้า อาจจะนำพาให้ฉันทายต้องมาเรียนพยาบาล โดยฉันทายสอบเข้าคณะพยาบาลศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เริ่มต้นชีวิตของการเป็นนักศึกษาพยาบาลที่ใช้เวลาเรียนฝึกฝนปฏิบัติการพยาบาลยาวนานถึง 4 ปี ต้องอดทนต่อการดูถูกของใครหลายคนว่า จะเรียนพยาบาลจบใหม่ จะทำอาชีพพยาบาลได้จริงหรือเปล่า แต่ฉันทายก็ตั้งใจเรียนและพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดเท่าที่ฉันทายทำได้โดยพยายามไม่กดดันตัวเอง จนเกินไป มุ่งมั่นทำงานสำเร็จและจนในที่สุดฉันทายสามารถเรียนจบพยาบาลสร้างความภาคภูมิใจต่อตัวเองและครอบครัว คนรอบข้างในชีวิตฉันทาย และที่สำคัญที่สุดว่า ฉันทายพร้อมปณิธานที่จะว่าจะทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ป่วยทุกคนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยใจที่เมตตาและโอบอ้อมอารี

จากวันนั้น ฉันทายได้มีโอกาสเข้ามาปฏิบัติหน้าที่พยาบาลที่โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลที่เป็นโรงเรียนแพทย์ชั้นนำที่มีชื่อเสียงมากเป็นอันดับต้นๆของประเทศไทยในการรักษาผู้ป่วย ย่อมทำให้ผู้ป่วยหลายๆคนอยากจะเข้ามารักษาที่โรงพยาบาลแห่งนี้เพราะเชื่อมั่นในการดูแลผู้ป่วยว่าจะสามารถหายจากการเจ็บป่วย

และฟื้นฟูสุขภาพหรือสามารถประคองอาการเจ็บป่วยด้วยทีมอาจารย์แพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญ ชำนาญ รวมทั้งอุปกรณ์และเครื่องมือที่พร้อม ซึ่งฉันทายภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการดูแลผู้ป่วย และร่วมกันสร้างชื่อเสียงให้กับโรงพยาบาลรามาธิบดีแห่งนี้

การได้เข้ามาร่วมงานเป็นพยาบาลวิชาชีพที่โรงพยาบาลแห่งนี้ การเป็นพยาบาลจบใหม่เริ่มทำงานในหอผู้ป่วยใน คือบทบาทใหม่ที่ท้าทายฉันทายมาก การได้ให้การพยาบาลกับผู้ป่วยที่ไม่ใช่การฝึกหัด ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำการรับผิดชอบ ต่อร่างกายและแม้กระทั่งชื่อเสียงของผู้ป่วย เป็นสิ่งที่พยาบาลจบใหม่จะต้องประสบพบเจอ ทั้งความกดดันในระหว่างปฏิบัติหน้าที่จากพยาบาลรุ่นพี่ ความกดดันจากความคาดหวังของผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย แพทย์ และสหวิชาชีพทั้งหลายที่ทำงานร่วมกันดูแลประคองและรักษาอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยเพื่อให้การดูแลผู้ป่วยดีที่สุด และอีกทั้งการที่ต้องเฝ้าหาความรู้ใหม่ ติดตามข่าวสาร สร้างสมประสบการณ์เพื่อที่จะเป็นพยาบาลรุ่นพี่ที่พร้อมจะส่งต่อประสบการณ์ และความรู้ให้กับน้องๆพยาบาลจบใหม่ต่อไปที่จะผ่านเข้ามาเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ การเป็นพยาบาลไม่ใช่แค่การดูแลการเจ็บป่วยทางกาย หลายๆครั้งยังทำหน้าที่เป็นที่พึ่งทางใจ ที่คอยให้กำลังใจต่อผู้ป่วยและญาติในวันที่พวกเขาท้อแท้สิ้นหวัง ที่เกิดจากพยาธิสภาพที่อ่อนล้าและเจ็บป่วยหลายสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ทั้งความภูมิใจ ความเสียใจ ความเศร้าหมอง หล่อหลอมสร้างความแข็งแกร่งให้ฟันฝ่าผ่านไปในแต่ละวันแต่ละสัปดาห์ แต่ละเดือน แต่ละปี การขึ้นเวรที่หนักจนหลายครั้งฉันทายจะมีช่วงเวลาที่ท้อแท้ และมักถามตัวเองว่าในช่วงวันหยุดยาวที่ผู้คนได้หยุดเพื่อสังสรรค์พบกับคนในครอบครัวร่วมเฉลิมฉลองกับเพื่อน แต่ฉันทายต้องขึ้นเวรเพื่อทำหน้าที่นั้นฉันทายทำไปเพื่อใคร แต่เมื่อนึกย้อนกลับในวันที่ฉันทายก้าวเข้ามาจนถึงวันนี้ฉันทายผ่านร้อนหนาวทำงานที่โรงพยาบาลรามาธิบดีนี้ได้ 12 ปี มีผู้ป่วย ที่ฉันทายเคยดูแลทั้งการเจ็บป่วยทางกายและทางใจ ได้เห็นพวกเขาเหล่านั้นอาการทุเลาหายจากการเจ็บป่วยกลับบ้านด้วยรอยยิ้ม หรือผู้ป่วยในวาระสุดท้ายจากไปอย่างสงบ ฉันทายก็ได้คำตอบให้ตัวเอง ฉันทายขอเป็นกำลังใจให้กับเพื่อนพยาบาลร่วมวิชาชีพทุกๆท่านที่กำลังรู้สึกเหนื่อย ท้อแท้ เหนื่อยล้าจากการทำงาน เราไม่สามารถกลับไปแก้ไขอดีตได้ อนาคตจะเป็นอย่างไร พรุ่งนี้ยังมีหรือไม่ อาจจะมีวันที่ท้อแท้หมดกำลังใจไปบ้าง แต่วันนี้ขณะนี้เรายังมีชีวิตอยู่จึงมีสติยืนหยัดกับความตั้งใจ รับผิดชอบในหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด ถึงใครจะมองไม่เห็น แต่เราสามารถรับรู้ด้วยตัวเราเองได้เสมอ สิ่งเล็กๆที่ฉันทายทำอาจจะเป็นส่วนที่ยิ่งใหญ่สำหรับครอบครัวผู้ป่วยก็ได้ เขาคอนนั้นอาจจะป็นหัวหน้าครอบครัว หรืออาจจะป็นเสาหลักของบ้าน ฉันทายจึงขอยึดมั่นในปณิธานเดิมของตัวเองเสมอว่าฉันทายจะทำหน้าที่ในวิชาชีพนี้ให้ดีที่สุดตราบที่ฉันทายยังอยู่ในคำว่า “นางฟ้าชุดขาว” ถึงฉันทายอยู่บนดิน ฉันทายมั่นใจพร้อมด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ และประสบการณ์ที่มากพอในการดูแลผู้ป่วย แก้ปัญหาของฉันทาย จะเป็นอีกหนึ่งกำลังใจเล็กๆของโรงพยาบาลรามาธิบดี เพื่อดำเนินพันธกิจด้านการดูแลสุขภาพ “ให้การดูแลสุขภาพ (สร้างเสริม ป้องกัน รักษาพยาบาลและฟื้นฟูสุขภาพ” เพื่อเดินหน้าร่วมทำตามปณิธานของโรงพยาบาลรามาธิบดีที่ว่า “ปัญญาของแผ่นดิน” (Wisdom of the land)